De Geschillenkamer

Samenvatting
Oordeel 2026-21 van 31/03/2026
Zaak 2025-0034

Geschillenkamer is niet bevoegd om te oordelen over beweerde discriminatie in toekenning van verlaagde registratierechten voor een woning door VLABEL

Situatie

De indienster van de klacht verhuisde van haar eigen woning naar de woning van haar partner. Ze stelt dat dit nodig was zowel omwille van hun gezinssamenstelling als omwille van de noden van haar pluszoontje met een handicap. Ze kreeg vervolgens een boete van de Vlaamse belastingdienst (VLABEL) en moest bijkomende registratierechten voor haar woning betalen, omdat ze niet meer voldeed aan de voorwaarden voor verlaagde registratierechten zoals die golden toen ze haar woning kocht. Daarvoor was immers vereist dat ze als koper drie onafgebroken jaren in de enige eigen woning was gedomicilieerd. Volgens de indienster van de klacht had VLABEL haar omstandigheden moeten aanvaarden als overmacht en daarom een uitzondering moeten toestaan op de voorwaarden in de regelgeving.

Beoordeling door de Geschillenkamer

De Geschillenkamer is enkel bevoegd om op niet-bindende wijze te beoordelen of er sprake is van een discriminatie in de zin van het Gelijkekansendecreet en het Decreet evenredige arbeidsparticipatie. Een klacht die niet gaat over een discriminatie zoals bedoeld in één van deze decreten is daarom niet ontvankelijk.

Uit artikel 21 van het Gelijkekansendecreet volgt dat wanneer een minder gunstige behandeling of een benadeling rechtstreeks voortvloeit uit een decreet of krachtens een decreet, er geen discriminatie in de zin van het Gelijkekansendecreet kan worden vastgesteld. De Geschillenkamer is dus niet bevoegd om zich uit te spreken over klachten die gaan over beweerde discriminaties die rechtstreeks voortvloeien uit een decreet of de bijhorende uitvoeringsbesluiten.

De aangevoerde discriminatie waarover de klacht gaat, blijkt rechtstreeks te volgen uit artikel 2.9.4.2.1, §2, van de Vlaamse Codex voor de Fiscaliteit, zoals het gold op het ogenblik waarop de indienster van de klacht haar woning kocht. Door haar verhuis voldeed zij niet aan de decretaal bepaalde voorwaarden voor het genot van het verlaagde registratietarief.

VLABEL lijkt in individuele dossiers inderdaad na te gaan of er sprake is van overmacht. Het begrip overmacht in fiscale zaken heeft echter een vaste juridische invulling die VLABEL niet zelf bepaalt en waarvan zij ook niet eenzijdig kan afwijken. De Geschillenkamer is daarom van oordeel dat de administratie hier niet over beoordelingsvrijheid beschikte zoals die relevant is voor de beoordeling van de toepassing van artikel 21 van het Gelijkekansendecreet.

Oordeel

De Geschillenkamer is overeenkomstig artikel 14 van het VMRI-decreet, samen gelezen met artikel 21 Gelijkekansendecreet, niet bevoegd om te oordelen over de klacht.

De Geschillenkamer is een onafhankelijk orgaan van het Vlaams Mensenrechteninstituut. Ze buigt zich over discriminatieklachten en oordeelt of er sprake is van discriminatie. Deze samenvatting bindt de Geschillenkamer niet. Het oordeel is te vinden op vlaamsmensenrechteninstituut.be/geschillenkamer/oordelen.

Perscontact: Dorien Geeroms 02 553 29 35
E-mail: geschillenkamer@vmri.be